

راش

🔗 سازمان سینمایی

معضل اکران فیلم‌ها را حل کند

ساسان سالور، تهیه‌کننده سینما، این روزها فیلم «هایلایت» را به کارگردانی اصغر نعیمی در نوبت اکران دارد و علاوه بر این فیلم «سه کام حبس» به کارگردانی سامان سالور را نیز در مرحله تولید دارد. محسن تنابنده، پریناز ایزدیار، سمیرا حسن پور، متین ستوده، مریم بوبانی، محمود نظرعلیان، یدآ... شادمانی، محمد اشکان‌فر و علیرضا مهران در سه کام حبس به ایفای نقش می‌پردازند.

سالور در گفت‌وگو با هنرآلاین درباره وضعیت اکران فیلم هایلایت گفت: طی جلساتی که در روزهای گذشته داشتیم، تصمیم گرفتیم فیلم را قبل از جشنواره فیلم فجر اکران کنیم. امیدوارم که فضا ایجاد شود و بتوانیم این فیلم را به‌زودی اکران کنیم.

تهیه‌کننده بدرود بغداد در پاسخ به این سؤال که با توجه به وضعیت اکران فیلم‌های اجتماعی آیا قصد دارد فیلم را اکران کند، اظهار کرد: به هر حال این فیلم تولید دو سال پیش است و از آنجا که هر فیلمی تاریخ‌مصرف دارد، باید اکران شود. امیدوارم وضعیت سینمای اجتماعی بهتر شود.

سالور در خاتمه درباره حضور در جشنواره فیلم فجر یا اکران فیلم پس از جشنواره گفت: ملک و معیار ما جشنواره فیلم فجر نیست، اما خوشبختانه در این سال‌ها هر فیلمی که در مقام تهیه‌کننده داشتم، در جشنواره پذیرفته شده است. تلاش ما ساختن فیلم خوب برای نمایش در ایران و حضور در جشنواره‌های بین‌المللی است تا اتفاقات خوبی را رقم بزند.

🔗 مدیران سینمایی مقصرند

حسن نجفی، کارگردان سینما و تلویزیون با انتقاد نسبت به غیاب محتوای ارزنده در تولیدات سینمایی گفت: سال‌های متمادی است که دغدغه‌مندان فرهنگ و هنر و سینماگران فکور و اندیشمند فریاد می‌زنند که صدای پای ابتدال در سینمای ایران می‌آید اما کسی به فریاد آنها توجهی نکرد و باعث شد تا امروزه با بی‌تدبیری مسؤولان سینما به بدترین و وخیم‌ترین حالت ممکن برسد؛ سینمایی که در آن نشانی از فرهنگ و هنر وجود ندارد و تهی از هر ارزشی است و یک‌ایک مدیران سینمایی در افول و نزول سینماکه این روزها به پوچی مطلق رسیده، مقصرند.

کارگردان فیلم‌های سینمایی «آسمان هشتم» و «شرقی‌زار» در گفت‌وگو با سینماپرس افزود: کسانی که از بخش خصوصی در سینما حمایت می‌کردند باید ببایند و ببینند که بخش خصوصی چه بلایی بر سر فرهنگ و هنر این مرز و بوم آورده است. بخش خصوصی قاعده خاص خود را دارد و فعالان آن تنها به فکر بازگشت پول و سرمایه و سودآوری هستند و هیچ دغدغه‌ای برای رشد و اعتلای فرهنگ و هنر ندارند.

این سینماگر با تأکید بر این‌که این روزها سینمای اندیشمند در کشور مرده، خاطرنشان کرد: مایه شرمساری است که باید عنوان کنم بسیاری از آثار پیش از انقلاب از فیلم‌هایی که امروزه در سینما تولید می‌شود شریف‌ترند؛ ما در حال حاضر به پوچی مطلق در سینما رسیده‌ایم. مسؤولان سازمان سینمایی و مدیران بنیاد سینمایی فارابی در این زمینه مقصرند و باید پاسخگوی انتقادات مطالبه‌گران در حوزه فرهنگ و هنر باشند. آنها باید پاسخ‌دهنده که چرا دیگر نشانی از سینمای اندیشمند، فرهیخته، ارزشمند که متعلق به فرهنگ ایرانی- اسلامی است وجود ندارد و سینما سرشار از آثار سیخیف یا سپاه شده است؟

صدرعرفایی پیش از این برای نقش‌آفرینی در فیلم «کافه ترانزیت» سیمرغ بلورین بهترین بازیگر زن را دریافت کرده است. پروانه ساخت فیلم‌نامه شهربانو در قالب اجتماعی، به قلم پژمان تیمورتاش و تهیه‌کنندگی پگاه احمدی از سوی سازمان سینمایی صادر شده.

فرزندش را به سالن نمی‌آورد. من از این منظر اجرای این طرح را در سینمای ایران بسیار مثبت ارزیابی می‌کنم. 🔗 **فیلم‌نامه «منطقه پرواز ممنوع» را بر چه اساس نوشتید؟** فیلم نیمه بلندی به نام «هنگامه» را در سال ۹۴ با موضوع مدافعان حرم ساختم و در پژوهش‌هایی که برای این فیلم داشتم به رابطه پدری که مدافع حرم بود با پسرش برخوردیم. این رابطه پدر و پسر را برآیم جالب بود و دیدن همین رابطه پدر و پسر در ذهنم جرقه‌ای شد که چنین روایتی را در فضای دیگری به تصویر بکشم. پدری که نیست و پسر را که هست و بالاخره نتیجه‌اش شد «منطقه پرواز ممنوع».

رادستما به قرار می‌دادید؟

بازخوردی که من از نمایش فیلمم در جشنواره کودک اصفهان گرفتم این نبوده. حس بنده این است که تا پایان فیلم مخاطب نفس در سینه حبس آن را دنبال می‌کند و فیلم حدی از استاندارد را دارد. البته قطعا این فیلم می‌توانست نفس گیرتر هم بشود، اما با توجه به عکس‌العملی که از مخاطبان بعد از نمایش فیلم دیدم نتیجه رضایت بخش بود.

🔗 **از این جهت این سؤال را پرسیدم که بچه‌های این دهه با توجه به گسترش فضای مجازی و انواع و اقسام سرگرمی‌ها، خیلی سخت با داستان‌های اینچنینی ارتباط برقرار می‌کنند...**

دقیقا، به همین دلایلی که شما گفتید کمتر کارگردان تهیه‌کننده‌ای به سمت ساخت و تولید فیلم کودک می‌رود. در دنیای امروز انواع و اقسام سرگرمی‌ها برای بچه‌ها فراهم است و بچه‌های ما بدون این‌که خوب و بد را تشخیص دهند آن را مصرف می‌کنند. خب، مسلما کار کردن برای بچه‌های امروز مشکل است. برای کار در حوزه کودک و نوجوان باید شناخت کافی روی کودکان و نوجوانان داشت و آنها را درک کرد. می‌دانید ما انسان‌ها فراموشکار هستیم. مثلا مشکلی که در ۱۵ سالگی داشتیم را در ۲۵ سالگی فراموش می‌کنیم و یادمان می‌رود در همان ۱۵ سالگی به خاطر همان مشکل فکر می‌کردیم ته دنیا هستیم. اگر می‌خواهیم فیلمی ملموس با هر رده سنی بسازیم در وهله اول باید بتوانیم آن رده سنی و مقتضیاتش را درک کنیم. ما هم در «منطقه پرواز ممنوع» تمام تلاشمان را کردیم و سعی کردیم داستانی قهرمان پرور و جذاب را برای بچه‌ها روایت کنیم. خب، بعضی از سینماگران زدن بعضی حرف‌ها را برای نوجوان مناسب نمی‌بینند، اما ما مناسب می‌بینیم. درست است که مباحث تربیتی مثل گوش دادن به حرف بزرگ‌تر، مسواک زدن و... برای یک نوجوان لازم است. اما به اعتقاد ما آشنایی نوجوانان با مفهوم مقاومت هیچ اشکالی ندارد.

🔗 **خودتان خواستید فیلم‌تان را در آبان ماه اکران عمومی کنید؟**

بله، مخاطب ما نوجوانان هستند و این‌که فیلم مان در فصل بازگشایی مدارس به اکران می‌رسد به نظر مزیتی است که آمار مخاطبان را بالا می‌برد. البته فیلم کودک و نوجوان در سید اکران جایگاه خاصی ندارد و اگر اشتباه نکنم از ابتدای امسال تنها دو فیلم در این ژانر روی پرده سینماها رفته. از این رو بنا بر شرایط موجود بهترین زمان برای اکران فیلم مان آبان ماه بوده که امیدوارم در گیشه هم بتوانیم موفق باشیم.

دریافت کرد، دومین فیلمش را با نام شهربانو به‌زودی می‌سازد.

صدرعرفایی که سال گذشته سیمرغ بلورین بهترین بازیگر نقش مکمل زن را برای ایفای نقش در فیلم «شب‌ی که ماه کامل شد» دریافت کرد، بازیگر اصلی‌ترین نقش شهربانو خواهد بود.

«شهربانو» جلوی دوربین می‌رود

«شهربانو» دومین فیلم مریم بحرالعلومی با فرشته صدرعرفایی به عنوان بازیگر نقش اصلی، به‌زودی مقابل دوربین می‌رود.

آن‌طور که مهر گزارش داده، مریم بحرالعلومی که سیمرغ بهترین کارگردانی را برای اولین فیلم خود «پاسپو» در سی و ششمین جشنواره جهانی فیلم فجر

🔗 **فیلمسازی برای نوجوانان کار ساده‌ای نیست، اما ظاهرا امیر داسارگر با «منطقه پرواز ممنوع» به شایستگی توانسته از پس آن بربیاید و فیلم استاندارد و خوبی را وارد چرخه سینمای ایران کند.**

این فیلم روایتگر داستان سه نوجوانی است که در حین آماده شدن برای مسابقه ساخت پهپاد با پیدا شدن یک یوزپلنگ در حوالی محل زندگیشان وارد مسائل و درگیری‌های مختلف و مهیجی می‌شوند.

هادی حجازی فر، محمد فیلی، متین پاکزاد، متین کرمانی، علیرضا اکبری، علی ذکریایی، زین العابدین تقی‌پور و بهار نوحیان از جمله بازیگران این فیلم سینمایی هستند. پرمخاطب‌ترین فیلم جشنواره کودک و نوجوان اصفهان و بهترین بازیگر از جمله عناوینی هستند که این فیلم در جشنواره اصفهان توانست از آن خود کند و احتمالا از این هفته روی پرده سینماهای ایران خواهد رفت.

داسارگر در گفت‌وگو با جام جم به موضوعاتی از جمله چگونگی ساخت این فیلم، دلایل عدم خلاقیت در کارهای نوجوان و وضعیت این‌گونه سینمایی در دوران فعلی پاسخ می‌دهد.

🔗 **از نظر شما سینمای کودک و نوجوان از دهه ۶۰ تا امروز دستخوش چه تغییراتی شده و آیا از سینمای کودک در شرایط کنونی رضایت دارید؟**

البته که من کارشناس حوزه کودک نیستم و اصلا فیلم «منطقه پرواز ممنوع» فیلم کودک نیست و مخاطب اصلی‌اش گروه سنی نوجوان (۹-۱۶ سال) هستند، اما به عنوان یک مخاطب جدی سینما باید بگویم که اوضاع سینمای کودک و نوجوان خوب نیست. قبل از ساخت «منطقه پرواز ممنوع»، تحقیقات وسیعی روی حوزه سینمای نوجوان انجام دادیم و باید بگویم که اصلا کار شاخصی در این حوزه

میزان رعایت ارزش‌ها و هنجارهای اجتماعی

در فیلم‌های سینمایی

سینمای کنونی ایران را سینمای اقلیت می‌دانم. اقلیتی که می‌خواهند به وسیله هنر، سبک زندگی خودشان را که خیلی با فرهنگ دینی- ملی ما مماس نیست به مردم عرضه کنند که البته گسترش این سبک زندگی از طریق سینما در جامعه بسیار سهل و آسان است. متأسفانه سینمای ما اقلیتی را به مخاطب نشان می‌دهد که اکثریت بقیه را تحت تأثیر قرار می‌دهد. خیلی از مشکلات فعلی ما ثمره نگاهی است که هنرمندان به بیرون از این کشور دارند و دلبسته مدل دیگری از فرهنگ هستند. البته در این بین فیلم‌هایی با فرهنگ و مننش ایرانی هم داریم، اما متأسفانه غالب نیستند.

🔗 **یعنی فیلم‌تان براساس یک داستان واقعی شکل گرفته؟**

خیر. «منطقه پرواز ممنوع» برگرفته از زندگی شخصیت‌های واقعی است نه داستان واقعی. این فیلم روایتگر زندگی سه نوجوان در یکی از شهرهای کوچک ایران است که تحت تأثیر اتفاقاتی که در شهرستان می‌افتد، می‌خواهند یک هواپیمای برای مسابقات هوا فضا بسازند.

🔗 **فکر نمی‌کنید به عنوان نخستین کار بلندی که کارگردانی کردید باید داستان پرگرم و پرکشش‌تری**

سنی فیلم‌ها با هدف فرهنگ سازی و بهداشت روانی کودکان و نوجوانان چیست؟

در تمام دنیا معمولا از طریق تبلیغات فیلم است که متوجه نوع ژانر فیلمی می‌شویم و نظام طبقه‌بندی فیلم‌ها صرفا برای این است که مخاطب بداند با چه شاخصه‌هایی از اثر روبرو هستیم. شاخصه‌های یک اثر به معنای خشونت صحنه‌ها، نوع دیالوگ‌ها، صحنه‌های جنسی و... که خب قطعا برای هر سنی مناسب نیست. در ایران بارها دیده‌ام و شنیده‌ام که با طرح رده‌بندی سنی فیلم‌ها مخالفت می‌شود. درست است که در دنیای فعلی ما به سختی می‌توان محدودیت را اعمال کرد، اما هنوز برای اقشار وسیعی از مردم محصولات فرهنگی که استفاده می‌کنند مهم است و این وظیفه مسوولان سینمایی است که به مخاطب نسبت به آنچه قرار است ببیند آگاهی دهند. خاطرم هست که چند سال پیش در جشنواره فجر در سالن نشسته بودم و فیلمی پخش می‌شد که دو خانمی که در ردیف جلوی من همراه با دو کودکشان آمده بودند در یک سکانس خشونت‌آمیز آن با دست جلوی چشمان فرزندانشان را گرفتند. خب حالا اگر در تیزر آن فیلم به آن مادر رده بندی سنی توصیه می‌شد مسلما دیگر

ساخته نشده که الان بخواهیم در مورد خوبی یا بدی آن صحبت کنیم! حتی در دهه ۶۰ هم که به قولی دهه طلایی سینمای کودک و نوجوان است یکی- دو اثر شاخص داریم که بیشتر از اینکه «برای نوجوان» باشد «درباره نوجوان» است، اما مسئله از نظر من تعداد یا کمیت اثر نیست. گاهی شما می‌بینید در سینمای کشوری سالی یک فیلم ساخته می‌شود، اما همان یک فیلم بسیار جریان ساز و تأثیرگذار است. در کشور ما در حال حاضر کمتر فیلمی در این حوزه ساخته می‌شود و مهمتر از آن اینکه فیلم‌های ساخته شده معمولا به لحاظ فرهنگی در جهت منفی گام برداشته‌اند. به عنوان مثال فیلم کودکی در دهه ۶۰ ساخته شد که همه ما از آن خاطرات خوشی داریم، حالا شما نسخه‌ای که دهه ۹۰ از این فیلم ساخته شده را ببینید و مقایسه کنید! معلوم نیست نسخه دهه ۹۰ این فیلم روی چه پارادایم فرهنگی ساخته شده! نسخه اخیر این فیلم به لحاظ شخصیت‌ها، سبک زندگی، پیرنگ قصه و... بسیار ضعیف عمل کرده. این مسئله البته، در اکثر آثار این حوزه در سال‌های اخیر دیده می‌شود. بعضی از دوستان با این نیت که پای ژانرهای به خصوص فانتزی‌تر را به سینمای ایران باز کنند آثار بی‌هویت و عجیب می‌سازند که اصلا معلوم نیست شخصیت‌هایش طبق چه اصولی زندگی می‌کنند! به همین دلیل است که فیلمی مثل «قهرمانان کوچک» ساخته حسین قناعت که از جهت فرهنگی، خانوادگی و پایدینی به عقاید دینی درست باشد خیلی انگشت شمار است.

🔗 **«منطقه پرواز ممنوع» اولین فیلم بلند شماست، چه**